

Ἀετιδέω, Ἀπό βίου Ζαχαριῶν
Περὶ ἡμερῶν 3,56

Ζαχαριῶν

1

18.αι.

Κατὰ Ἀετιδέα ὁ Ζαχαριῶν ἀπέντησεν ἀγ-
ρώχῃ προὶ τῶν Ὑουσού Ἀγῶν, Βοί' Βονταρ καὶ
Χερὰτονη τοῦ Νεοντεροῦ " μὴ καὶ θίγῃσαι
χομαίρι διότι με' γέγονε Ζαχαριῶ Μπαρμπι-
τσιώτη, καὶ τό μπαριέτι μου θα' χαλάσῃ
τὰ κεράγια σου. ἔχει σημαία με' πορφυρο-
σταυρόν καὶ θρεῖται με' αἶμα " ἢ ἐλευθερία

2. Δι' αὐτοῦ,

Μετὰ τὴν ἀπαύτησιν ταύτην οἱ Τούρκοι
ἐπιστέλλουσιν πρὸς τὸν Ζαχαριά μετ' ὀδύνης
τὸν Μπονζομπασίτην.

«Ὁ Ζαχαριά, τὸ σκέπτεις μὴδὲν σὺ παρνούχια.
Ταί μετερίζεις πιάσιν σου καὶ γὰρ τὸν Ἄνθρακον.
Σήμερον ἔχουμε πόλεμον μετ' αὐτοῦ Μπονζομπασίτη.
Μετρίεις εἰς τὸ ἀδύρκει μὲν τὸ μακροκομμένο (Ζητ.
Αἰτίας: ἔννοια τὸν ἀρτὸν ὑπὸ τῶν Τούρκων παρελκομένην ὀδύνην
τοῦ Πανδελίου)
Θαί πάρωμεν τὸ αἷμα' τοῦ σοῦ ἀξίου πατριώτη.
Ὁ πόλεμος ἀρχίνησεν ἀναίμετα τὸ γινώμεν.

Αετιδέω, Ἀπὸ βίου Ζαχαριᾶ
Σπαρτ. Ἡμερῶν 3, 57

Ζαχαριᾶς

18. αἰ.

2

Κατὰ τ' ἀπομεσήμερο ποντᾷ γιὰ τὰ σουρπώση
φωταῖζε ὁ Ζαῖχος μαι βωνή φιλῆ υἱ' ἐντρεωμένη
Ἄστε τὸν, πύργους μοναχούς, ἐβγαῖτε ἀπ' τὰ Ταμπούρια,
Ἀπ' αὐτῶν μπαριαυταίρη μου, τὰ καίτουμε χιουρούσι. ,
Οἱ Τούρκοι ἐτραῖπυσαν εἰς βυζήν ἀφ' ἡδ' αὐτῶν αἰρετῶν
γεφυροῦ καὶ ποταμῶν γαῖερα. Ὁ Ζαχαριᾶς καὶ ταδιώτων
τούτων ἐτραῖβητε μέ τὰ παρρηιαῖα τὸν εἰς τὸ Μο-
νιστῆρι τῆς Μαζεβῆς· εἰ, Μαζεβῆς τὸν ἡγεμόν.

Μητραι οἱ Τούρκοι συνσωμοί' ὅταν εὖ, εἶδεν ὁ Ζα-
χαριαῖ, κατέλαβεν τὴν δέσιν Νταρμῆρι· ἔφθεισαν
οἱ Τούρκοι εἰς Μαζαβὴν καὶ ἐβώρμισαν κατὰ τοῦ
Ζαχαριαῖ, ἤρχισεν ὁ πόλεμος τὴν Κυριακὴν καὶ
ἐξυπνοῦσθαι τὴν δευτέραν καὶ τὴν Τρίτην.

ἔρχετο πρὸς ἑσθλὸν καὶ οἱ Τούρκοι ἠνείκευον
εἰς τὸ Μοναστήρι, ὅποτε ὁ Ζαχαριαῖς :

« Ψιγὴ φωνὴ τοῦ ἔκρινε : χαράμη καὶ σοὶ γέννη·
Βρέ Μπαϊρακτάρη ἀπίστε, πιάσε τὸ μοναστήρι
Στὴν πόρτη θάξετε φωτιά, στὴν σπείρη γιὰ νὰ μπούμε.
Τούρκοι πυρροὶ σκοτώθηκαν, καὶ μείτωσαν ὁ τσάμπος.
Ὁ Μπουζουμπάσης μίλησε καὶ οἱ μαζοτέραι κραιπνόν :

Αετιδέωι, Από βίου Ζαχαριαί

Σπαιρ. Ημερολ. 3, 58

Ζαχαριαῖς

3

18. αι.

Ζάχο, πάγε τόν πόλεμό, πάγε και τό τουφέκι
Μονοαθερέ και καίμωνε, και χίνη και μονβέντα.
Ο Ζαχαριαί εξήντισε και προσωπίσου οἱ.

Και ο Ζαχαριαί εἰπήντισε: Μπονχούμπαισι
οἶ και Βιζαέτια δικά μου είναι και του
πατροί μου, και συ και παῖ στην Μένια στην
Πατρίδα σου, μ' ἔγω ἴδω, για τέ συζαθωμέ-

γν τιν πατρίδα μου θα' χύου το' αίμα μου,

